

הר הענק

לפני זמן רב, כשהענקים עדיין חיו על פני האדמה
ענק חמדן אחד שדד עיירה קטנה.
"תנו לי את התכשיטים ואת הכסף שכם"
נהם על התושבים "אחרת אוכל אתכם!"
הענק לקח מהתושבים המבוהלים
את הכל שהיה להם,
עצב רב שרר בעיירה.

תחילה התושבים לא רצו לבטוח בזר,
אך הוא היה כה ידידותי ונעים הליכות
שבסוף נתנו לו את חמישיים המטבעות
האחרונות שלהם.

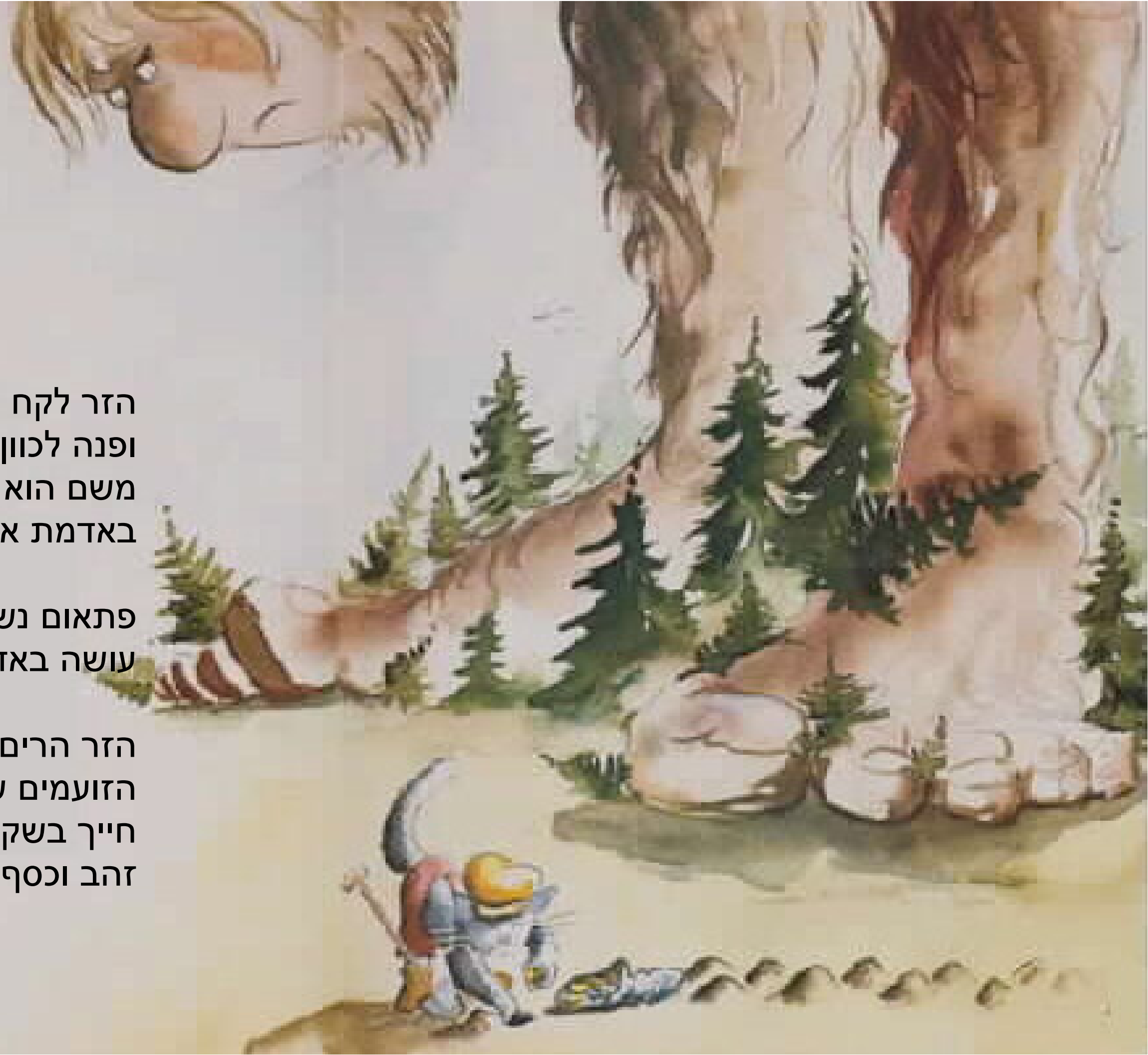
אבל יום אחד זר בא לעיירה, שורק
כשהוא צועד בדרך. הוא נכנס לפונדק
כדי לאכול דבר מה ובני המקום סיפרו
לו על הענק השודד.
כשהזר גמר לאכול התיישב נוח
בכיסאו ואמר "אני חושב שאוכל לעזור
לכם."
"איך?" שאלו בני העיירה.
"תנו לי חמישיים מטבעות זהב וכסף
ואביא לכם חזרה הכל שהענק שדד."

הזר לקח את שק המטבעות ואת חפירה
ופנה לכוון מערתו של הענק. לא הרחק
משם הוא התחיל לחפור גומות רדודות
באדמת אחו.

פתאום נשמע קול רועם מעליו "מה אתה
עושה באדמות שלי?"

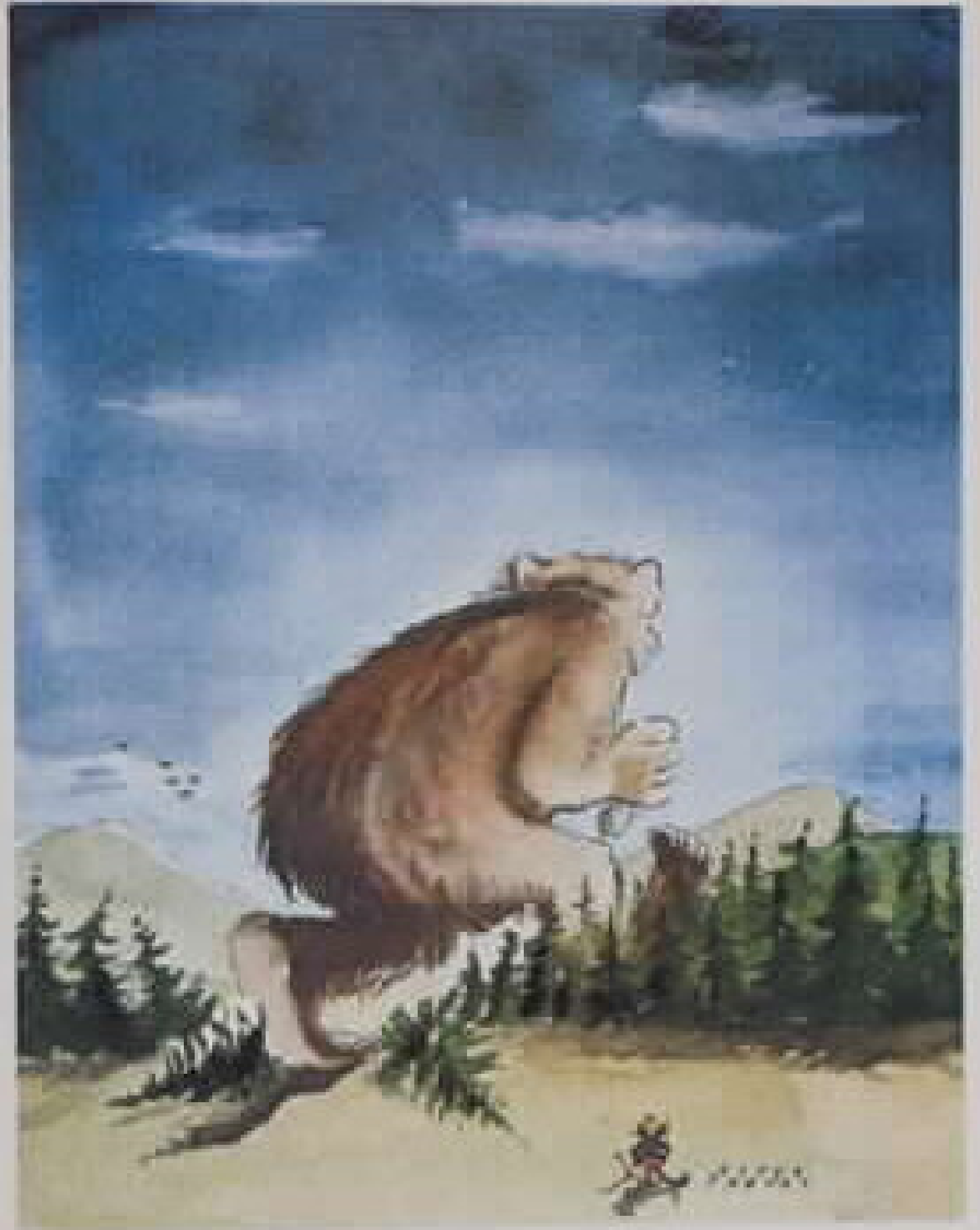
הזר הרים את ראשו וראה את פניו
הזועמים של הענק מביטים עליו. הוא
חיך בשקט ואמר "אני נוטע מטבעות
זהב וכסף."

"האדמה כאן מצוינת כדי לגדל עצי כסף" אמר
הזר לענק "תן לי לנטוע את המטבעות שלי
באחו שלך, ואחר כך נתחלק ביבול."

הענק, שמעולם לא התחלק עם מישהו חטף
את שק המטבעות רץ מעבר לגבעה ונעלם
במערה שלו.

"התוכנית שלי עובדת" אמר הזר לעצמו. הוא
הסתתר בין העצים וחיכה.

באותו לילה הענק חזר לאחו עם ארגז גדול
של כסף ותכשיטים אותם שדד בעיירה,
והטמין אותם אחד-אחד באדמת האחו.

הענק החמדן לא הטריד אותם
יותר כי היה עסוק מדי..

תושבי המקום הופתעו מאוד,
שמחו וחגגו ימים רבים ולפני
שהזר עזב שילמו לו ביד רחבה.

כשהענק רק עזב את המקום
הזר הוציא מהר את כל
המטבעות והתכשיטים
מהאדמה. הוא שם אותם בשק
וחזר אתו לעיירה.

הוא חיכה שהאוצר שלו יצמח.

הוא מחכה כך עד היום והמקום בו הוא יושב ידוע
כהר הענק.

